

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre . .	1 " 50 "
Egyes szám ára .	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyitlér“ rovatban
közlendő cikkek soronkint
10 kr díjért közöltenek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Györgyjakab Márton nyomdabérlőnél.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyitléri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Gazdaközönségünkhez.

II.

Ez évben bekövetkezett részszertű gazdasági válság hatása alatt keletkezett elméleti okoskodások és javaslatok között a leggyakrabban hangoztatott gazdasági rendszertünk megváltoztatása iránt seholy sem maradtak oly érzéketlenek a gazdák, mint épen e megyében.

E körülményt magában véve még legkevésbé lehetne rosszalni; mert tény, hogy ugyanazon eszközök, a melyek egyik megyében vagy terület-részen a gazdaság emelésére alkalmasak, azok — a viszonyok különféleségénél fogva — egy más helyen annak előmozdítását épen nem eszközölnék, vagy legalább nem oly hatályosan.

Mert ott, a hol intenzívebb gazdálkodásra s ezáltal fokozott jövedelem produkálására szükséges feltételek, mint: szakismeret s olcsó tőke, megvannak; a hol a gazdasági termelésről az iparra, kereskedelemre lehet áttérni minden veszélyes rázkódás nélkül: még ott — nem lévén nagy a veszély — érhető volna azon érdektelenség; de nálunk, hol mindezen feltételek hiányoznak, a földbirtok tulterhelve, a hitel forrása egészen kiapadva, az ipar, kereskedelem a kezdet nehézségeivel küzd s kibontakozást e nyomasztó állapotokból a jelen viszonyok, körülmények s általában divó külterjes gazdasági rendszer fennforgása mellett még csak nem is remélhetünk: ezen érdektelenséget nem lehet másból

kimagyarázni, mint a beállott végelkiesedéssből, reménytelenségből, minden jó akarat, fáradság sikertelenségének biztos tudatából.

E szomorú lemondásban látjuk a legnagyobb veszélyt. S midőn ezt mindenek felett hangsúlyozni kívánjuk, jeleztük egyszersmind azon célt is, a melyet jelen sorainkkal közvetve elérni ohajtunk.

Kétségtelen, hogy kevés megye van, a hol annyira szomorúakká váltak volna a gazdasági állapotok, mint nálunk Csikmegyében, oly ingatag basisra jutott volna a gazdasági fejlődés, úgy ki volna aknázza a realitelt (nagy kár, hogy itt nem utalhatunk megyénkben az ingatlanokon fekvő teher holdanként felosztott nagyságának statisztikájára), s a hol oly rendetlen gazdasági instrukciók hiányában volna a gazdaság, mint épen nálunk.

De ezzel szembe lehet állítani az előnyöket is, úgy mint a talaj termőképességét, előnyös minőségét, mely által majdnem mindenféle termény előállítására alkalmas s végül aránylag a kézi munkaerő olcsóságát és elegendő mennyiségét.

Ily természeti előnyök mellett még nem lehet kétségbe esnünk, hanem akarunk és tennünk kell.

Hogy a bajt orvosolni tudjuk, ismerünk kell előbb annak igazi okát; tudnunk kell mindenek előtt, hogy mi okozta megyénkben a földbirtokos-osztály elszegényedését.

A legtöbben — tudjuk — a gyakori

terméketlenséget s nagy adózást kárhoztatják. De ezek csak siettetik a katasztrófa bekövetkezését; a valódi ok egészen másutt keresendő.

Keresendő legfőképpen azon körülményben, hogy gazdáink jó része minden számítás és megfontolás nélkül rohan az örvénybe.

Megcsalja, ámitja maga magát, adóságot csinál nyakra-főre s azt hiszi, hogy csekély birtokának jövedelméből azt visszafizetheti, holott az saját fenntartására sem elegendő, s így következik be aztán legtöbb esetben azon szomorú valóság, hogy a felszaporodott kamat és tőke fejében pár év alatt néhány darab földből álló birtokát elveszik, s ekkor szidják a kormányt, szidják a hivatalnokokat s mindenkit, ki eszükbe jut és panaszkodnak, hogy velők mily nagy igazságtalanság történt.

Keresendő továbbá azon körülményben, hogy gazdáink földjeiket nem jól mivelik s így a jó föld sem produkál annyi hasznót, mint más helyeken a rossz, de jól művelt föld; hisz egyes határok majdnem egészben annyira elvannak soványodva, elgazosodva, hogy mondhatni semmit sem teremnek s a vi-zenyős, posványos réten produkált kevert széna helyett tisztezt kisebb területen kevesebb költséggel és fáradsággal előállítható, sokkal jobb s táplálódó takarmányszénával tarthatná marhát; nem kellene azokat tavasszal emelni és

— bocsánat e kis kitérésért — nem állana meg lova gazdája akarata ellen a vendéglő előtt, valahányszor mellette elhajt.

Szükséges-e tehát mondanunk, hogy ezen hiányok megszüntetése csakis a gazdasági szakismeret terjesztése, a csikmegyei gazdasági felső népiskola útján érhető el, mely gazdasági iskola hivatva van a megyei kisebb birtokosok gyermekeit oly gazdasági nevelésben részesíteni, hogy saját gazdaságuk okzerű folytatására képesítve legyenek.

Ily uton haladva, kitarítás-, kellő számítás- és erős akarattal segíthetünk magunkon, még fel lehet tartóztatunk a közelgő veszélyt; de ha e helyett a praedestinatio csábító blüvkörébe vonulva, a „rég jó idők“ aranyserlegéből szürcsölgetünk s könnyelműen, összefont karokkal bálmuljuk a világ haladását: akkor „elpusztulunk, veszünk, s mint oldott kéve, széthull nemzetünk“.

S.—

Történeti visszapillantás.

(Az országos kiállítás alkalmából.)

„Emlékezzünk régiekről.“

Irta: Radányi József.

(Folytatás.)

Nemzetünkre nézve is lehetett volna végetes a szláv-gyűri, melyet Ottokár a nevezett németbirodalmi tartományok meghódí-

A „Székelyföld“ tárczája.

Az utolsó rózsza.

Legutolsó vagy a kertben,
Kedves virág, rózsza-szál;
Elhervadtak mind körültek,
Csak egyedül maradtál!

A virágok ezreiből
Csak te virulsz egyedül;
A kis méh sem donog többé
S a munkára nem hevül . . .

Hogy ne busongj magányodban,
Jer, keblemre veszek én;
Lesz itt üdítő harmat is,
Szemeimből peregrén.

A napsugár helyett ad
Az én szívem meleget,
És ha hervadsz, nem egyedül:
Együtt hervadok veled!

Szöllősy Nina.

Ez a világ . . .

Ez a világ földi éden;
Sok virágot hord ölében.
Igy hajtá ki Ádámját,
Azután meg Évját.

Ez az élet — hisz tudjuk rég —
Nem egyéb, mint egy nagy mélység.
Szívzetünk: bú, gyötrellem!
S mi ezt okozza: szerelem!

Mikor szünik meg e szívben,
Mikor e szent érzelem?
Sirban ha lesznek, odalenn,
Hol majd nem lesz szerelem!

Hilley Endre.

M. V. A. F. A. ?

(Elbeszélés.)

Irta P. B.

III. A z orvosság.

(Vége.)

Viktor türelmetlenkedni kezdett.

Ekkor a műhelyben zörej támadt s a molnár kiment körülnézni. Nehány percz múlva közlértetű fekete álarcos lépett a szobába, s meghajtva magát Viktor előtt, szótlanul nyújtott neki egy lepecsételt levelet.

Viktor feltörte a levelet, mely csak ezt tartalmazta:

„Kövesd! Fedor.“

— Készen vagyok — mondá Viktor az álarcosnak.

Az idegen selyem álarcot adott Viktor-nak, melyet ő föltevén, az idegen fehér ken-

dővel szemeit is bekötötte s karjánál fogva kivezette a malomból.

Viktor gépiesen tett mindent; mégis nem állhatta meg, hogy el ne mosolyodjék e titkolódzás fölött. „Milyen tréfát űz velem ez a Fedor!“ — gondolta magában „vagy csakugyan komoly dolog ez?“ . . . Észrevette, hogy nem arra mennek, a merre Fedorral jöttek.

Most valami recsegett lábaik alatt: száraz leveleken tapostak . . . Most valami a ruhájába kapaszkodott . . . A galagonya ága volt . . . Erdőben jártak.

Egyszerre a talaj megváltozott, mintha sima kő lett volna lábaik alatt s utjuk mindig lejtősebbé vált, s a levegő hideg és nedves volt.

Pillanatra megálltak s kellemetlen csikorgás hallatszott, mintha valami nehézkes ajtó fordult volna meg sarkában.

Tovább haladtak, újra csikorgás hallatszott; megint tettek néhány lépést, ismét megálltak s az idegen elbocsátotta Viktor karját.

Ekkor az idegen így szólt Viktorhoz:

— Ön a 34-dik szám. Nem feledi?

— Nem.

— Legyen nyugodt. A kendőt leveheti.

A mig Viktor a kendőt oldozgatá, újra csikorgott háta mögött valami.

A kendőt levette szemeiről. Egyedül volt.

Szobában találta magát, melyben a holdfényhez hasonló világosság derengett s melynek nem volt sem ablaka, sem ajtaja.

— Ez nem tréfa. Hol a pokolban vagyok? Ez nem szoba, hanem sirbolt.

Ekkor fülkét pillantott meg, honnan tölcser alakú lyukon át óriási terembe lehetett látni és mindent lehetett hallani, a mit ott beszéltek.

Majd kövé dermedt a bálulattól.

Mit látott?

Embereket, a kik „olyanok valának, mint a kik álmodoznak!“

Mit hallott?

Borzasztó beszédet, mely „láthatatlan“ ajkáról származott.

Egyszerre mint mennydörgés zugott e két szó: „34-dik szám“.

Megrázkodott.

— Engem hívnak?! . . . Igen . . . Ime, szobájának egyik fala fölemelkedik; ismeretlen kísérője lép hozzá.

— 34-ik szám, a „láthatatlan“ hívja önt.

— Megyek — válaszolt Viktor.

* * *

Alig hangzottak el e szavak: 34-ik szám, Viktor előtt, midőn a fal fölemelkedett s magát a teremben az álarcosok között találta.

Elfogultan, bizonyos izgatottsággal közelgett a titokzatos ablakok felé, midőn felülről egy láthatatlan lény szózata hallatszott:

tásával vont vala a Magyarállam körül, mert ott laktak mai helyeiken akkor is a délszlávok (horvátok, szerbek, bulgárok); sőt még ezután (1336—1356.) virágzott Dusan császár birodalma; az orosz segédsereg pedig ottenséggel rossz omenként szerepelt Ottokár táborában. Minél fogva László esélyesen cselekedett, midőn a szláv helyett a miveltebb germán fajt kívánta nyugati szomszédjául.

A másik kiváló esemény a garázdálkodó kunok megfékezése. Miután ugyanis ezek az 1279. évi országgyűlésen tett ígéreteiket nem teljesítették, László végre nagy nehezen elszánta magát az országgyűlés határozatainak végrehajtására. Személyesen ment ellenök és Holdmező-Vásárhelynél 1282-ben megsemmisítő csapást mért rájuk. A felkelésben részt nem vett s a honban visszamaradt kuntörzsek most a keresztény hitre tértek és a számukra kijelölt lakhelyekre állandóan letelepedtek.

Az országból kiűzött kunok a nogai tatárokhoz menekültek a Fekete tenger északi vidékeire, mely nép általuk felbujtatva, Magyarország ellen rablójárásra készült. László gyorsfutárokat küldött Rómába, Németországba, Bulgáriába és Konstantinápolyba segédseregeket s maga is erőlyes védelemre készült. Andronikus görög császár, a Haemus-hegylánc és Konstantinápoly között lakó vlachokat (oláhok) felhívta, hogy összes hadi erejökkel a magyarok segítségére menjenek, remélvén, miként ily módon ezen alkalmatlan szomszédoktól megszabadul, s arra kéri fel a királyt, hogy visszatérőiket előbbi lakhelyeikre lehetőleg hiúsítsa meg; ő maga pedig távollétük alatt lakhelyeiket feldulatá, s a hátramaradt családokat erőszakkal Kis-Azsiába költözteté. E közben a tatárok 1284-ben Erdélybe betörttek, hol azonban a székelyek és szászok által Toroczkonál megveretvén, Moldovába visszanyomattak. De boszut állandók, 1285-ben ismét visszatértek, s már Pesthez közeltek, hol László a vlachok csatlakozása által megerősödött seregével teljes győzel-

met vívott rajtok, tökéletesen szétverettek, s a családok majdnem mindnyájan agyonverettek.

Ekkor a vlach vezérek értesülvén Lászlótól a hazájukban történekről, a maguk és hozzátartozóik számára lakhelyért esedeztek itt az országban. A király meg levén velök, mint harcosokkal, elégedve, s lakatlan hely is lévén elég az országban, kérelmüknek készséggel helyt ada, s letelepíté őket Mármarosba és Fogaras vidékére „ujmagyarok” (Nengari, Neungari) név alatt.

Thraciát, mint konstantinápolyi tartományt, honnan a nevezett vlachok hazánkba jöttek, a byzantinus hivatalos nyelv Rumiának nevezte, a törököknél szintén Rumili nevet viselt, és a berlini congressus hasonlólag „Kelet-Rumelia” névvel ruházta fel. Ebből lett oláhainknak mai román, azaz római eredete tévesen következtetve.

Dr. Fligier, a gráci jeles ethnografus „Ethnographische Forschungen und Studien” című munkájában bebizonyítja, hogy a rumunok hazánkba a Balkán félszigetről jöttek, miként ezt Hunfalvy Pál, Rössler és Schwicker is állítják. Fligier szerint ő Thracia thrákjainak első raja a dák, mint valóságos thrák faj, a második pedig, mint elromaisodott, azután elslávosodott rumán telepedett hazánkba. Rössler hasonlóan azt mondja, hogy az oláhok nem a Dáciátan visszamaradt római garmatosok maradványai, hanem Thracia, Macedonia, Albania és a mai Bolgárhon románisált őslakói, kik a XII-ik század végén, vagy a XIII-ik elején kezdtek lassankint a Dunán átszivárogni; Erdélynek tehát nem őslakói, kiket a bevándorló magyarság ősi jogaiból turt ki, hanem későbbi jövevények. (Polyt. köv.)

Miben áll a nő boldogsága?

A „Magyar Házasszony” által kitűzött első díjjal jutalmazott pályamű.

Írta: **Czuppon Sándor**, evang. lelkész.

Jelige: A nő szeretetnél akar.
Michelet.

(Vége.)

A nő boldogságának a teljessége ott kezdődik, midőn anyává lesz. Sok nő van, kit a családos életbe vetett csalódása, szenvedése, keserve s fájdalmai között csak egy szent szál csatol az élethez, — egy szó tartja vissza öngyilkos kezét, az a szó egy ártatlan ajakról: „édes anyám!” — És az elvesztett boldogság, a fájó csalódás, elrejtett magányban senkitől nem látott titkos könny egy ártatlan magzatban, gyermekének szeretetében talál kárpótlást.

Hol van kezdete a boldogságnak, — hol van meghuzva határa a földi fájdalomnak? A jó nőnek boldogsága e szóban van megdicsőítve: édes anya! s épen e szóban van letéve azután fájdalma is.

Az anyai boldogság, s az anyai fájdalom határtalan, mert az anyai szeretet kiapadhatatlan. — Szegény anyák, de sok bu, de sok keserv vár rájuk. — Kevés boldogságért nehéz aggság, hosszú fájdalom. — A tenger mennél mélyebb, annál sötétebben tépi fel a véres vihar esendően nyugvó sik tükör kebelét, — s megháborodott keblének mélységéből kiszaggatott s felkorbácsolt hullámtorlaszok annál rémesebbek. — Az anyai kebel hasonló a tengerhez, szeretetének tárgya, gyermeke mentül mélyebben fogódik keble tengerébe, s képezi szeretetben kiapadhatatlan szívének boldogságát, — annak szenvedése, szerencsétlensége, vagy elvesztése annyival inkább szaggatott mélyebb és mélyebb helyről feljövő hullámokat, szenvedése annál mélyebb, lelke fájdalmának hullámai annál sötétebbek.

A jó anyának legnagyobb fájdalma: gyermekének boldogtalansága, vagy elvesztése. Pedig ha minden öröm elmúlik, a jó nőnek gyermekébe fektetett anyai öröme, boldogsága de hamar elenyész. — Egy Ráchel rövid pillanatokig boldognak érezve magát, azután boldogtalanságának, fájdalmának örült képzelgésében emlőivel kínálhatja Herodestől kardra hányatott két kisdédének hideg tetemét, s fájdalomszülté tébolyodásnak balgatag reményével várja azoknak felébredését. — Hányszor láthatjuk megtör-

tenni, hogy a szerető édes anya fájdalmának siró zokogása közt reá borulva keble anyalának hideg tetemére vagy koporsójára így beszél: fiam szerelmes gyermekem, vajha én haltam volna meg tehelytetted!

Igaz! tudom hogy azt mondják: az idő mindent behegeszt; de a jó anya keble tengerből, valahányszor egy gyászravatal felett kell állnia, a fájdalom hullámain a fájó emlékezet mindannyiszor felszaggatja.

Vagy talán ha felnő a gyermek, akkor teljes az anyai boldogsága? Óh nem! Mig nagykorúvá lesz a gyermek, addig a jó anyai kebelnek annyi az aggodalma s gyermeke jövőjébe vetett tépelődése! — Távol az őt álló anyai kebeltől, az élet küzdelmei közt csalódott fiú visszatérten, anyja keblére borul elpanaszolni fájdalmát, s az anyai kebel olyan, mint a leggyulékányabb anyag, gyermeke szívének érzelmé a villamos gyutaes, mely a keservek lángjára lobbantja melegen érző lelkét.

Az édes anya ima között áldva csókolja homlokon, mint boldognak hitt arát, a szülei küszöbét elhagyó felnőtt leányát, s mikor az új család szentélyében a boldogságnak muló csillaga oly hirtelen sötétül, elhalványodik, a csalódott leány édes mámorából kizoznodottan, nehéz kövel keblében tér vissza a szülei házhoz, azt a követ áteszi anyjának szívére, — vele sirja el csalódott boldogságát. — Pedig de sokszor kell sirni az édes anyának, könnyeket hullatni!

Más is az a könny, mit az anyai hullat gyermeke boldogtalanságért.

Felnőtt fiú, leány, nézd meg azt a könnyet, mit jó anyád hullat érted, gyermekéért... ahhoz hasonlót nem látsz soha többet. — Ha életeged befellegzik, hullathat könnyet sorsodon a jó barát, résztvevő érzéssel borulhat kebledre a testvér, — vagy boldogságod éden mámorában az eskütt mondó ajkak szavai közé alá hullhat könnyje szerelmed mátkájának, de oly tisztá gyöngyként tündöklő igaz könnyet sohasem láthatsz, mint a jó anyád, — s érted senki sem hullat, mint édes jó anyád. — S tudod miért? Mert az anyai boldogság s az anyai fájdalom határtalan, mivel az anyai szeretett kiapadhatatlan.

A m. kir. honvédelmi miniszter körrendelete valamennyi megye közönségének.

Azon újabb területi és közigazgatási felosztás folytán, a mely némely magyarországi törvényhatóságokban, részint az azok határainak egyes községek és puszták átkebelezése által eszközölt kikerekítéséről szóló 1881-ik évi 63-ik és 64-ik törvényezikkek, továbbá az 1884-ik évi 7-ik törvényezikkek alapján, részint a megyék háztartásáról szóló 1883-ik évi 15-ik törvényezikkek következtében lépett életbe, szükségessé vált, hogy az 1880-ik évre szervezett, és azóta némi csekély módosítással változatlanul fennálló sorozó járásokban az időközben életbe lépett közigazgatási felosztás alapján leendő újabb szervezése iránt, a mely szervezés valószínűleg a hadkiegészítési kerületeknek és a honvéd zászlóaljainak területeinek újabb besorolását is maga után fogja vonni, általános intézkedés tétessék.

Az e részben szükséges előmunkálatok foganatosítása tekintetéből tehát rendelem, a mint következők:

1. Ezen újabb szervezés foganatosításánál, a miként az az 1879-ik évben is történt, a következő vezérelvek fognak szem előtt tartatni, és alapul szolgálni:

a) hogy a törvényhatóságok képező mindegyik város, s másfelől a megyei törvényhatóságok kebelében szervezett mindegyik közigazgatási járás, és így a külön közigazgatási járást képező mindegyik rendezett tanácsú város is, külön és önálló sorozó járássá alakíttassék;

b) hogy mindegyik önálló sorozó járás, egészben, és szétválaszthatatlanul, ugyanazon egy hadkiegészítési kerülethez, ugyanazon egy honvédzászlóaljának és honvéduzsár ezrednek területéhez tartozzék.

Azon városi törvényhatóságok részéről, a melyek az 1879-ik évben történt szervezés alkalmával, a fentebbi vezérelvektől eltérő-

leg, kivételesen 2 sorozó járássá alakíttattak, valamint azon vármegyék közönségei részéről is, a mely megyékben némely közigazgatási járások részint azok földrajzi fekvésére való tekintetből, részint és pedig a nagyszabados hadtestparancsnokság területén, a hadkötelesek egy részének a külföldre tömegesen való átmenekülése miatt, és nemzetiségek szerinti elnevezések alatt, két külön sorozó járássá osztattak fel, véleményes és indokolt jelentés teendő az iránt: vajjon ezen kivételesen szervezett sorozó járások továbbra is fentartandók-e, avagy sem; és esetleg ezeken kívül is a hadköteleseknek tömeges szökése miatt, mely más közigazgatási járások, és azoknak mely községei voltak ez alkalommal külön sorozó járásokká alakíttandók.

2. A törvényhatósági joggal felruházott városok közönségei részére az A. 1.) mintájú rovatos kimutatások, a vármegyék közönségei részére pedig az A. 2.) és A. 3.) mintájú rovatos kimutatások, a legnagyobb gonddal és kellő szabattossággal leendő betöltés és illetőleg összeállítás végett, kellő számú példányokban ide csatoltatnak.

Ezen kimutatások betöltésénél és összeállításánál a következő szabályok tartandók szem előtt: ugymint:

a) Az A. 2.) és A. 3.) mintájú kimutatásokon felül a vármegye neve, és az abban létező közigazgatási járások (szolgabírói járás, rendezett tanácsú város), valamint a javaslatba hozott sorozó járások összes száma, és pedig amazok arab számokkal, és a vonal felett, emezeké római számokkal és a vonal alatt, a kellő helyekre beiktatandó; a czimírathoz pedig a közigazgatási (szolgabírói) járások sorszáma és elnevezése, illetőleg a rendezett tanácsú város neve, akként jegyzendő be, hogy mind a sorszáma, mind az elnevezés egyező legyen a 3-ik pont szerint készitendő vázlat-rajzban látható számmal és névvel.

b) Az első rovat a folyó számoknak van szánva, és mindenik önálló község, sor szerint, egy-egy folyó számot kap.

c) A 2-ik rovat alatt a közigazgatási járáshoz tartozó önálló községek, a legújabb területi és közigazgatási felosztásnak megfelelőleg sorozos betűrend szerint jegyzetnek be, és pedig akként:

hogy a község neve tisztán olvashatólag, helyes írással teljesen és egészen, a megkülönböztető előnévvel együtt, (például Mező-Keresztes, Sátoralja-Ujhely, Török-Kanizsa, Német-Boly, Nagy-Tapolcsány stb.) irassék ki, és abban semminemű rövidítés, és csupán a kezdőbetűk kitétele (például M.-Keresztes, S.-A.-Ujhely, T.-Kanizsa, N.-Boly, N.-Tapolcsány stb.) ne használtassék;

hogy azon község a betűrendben azon betű alá foglaltassék be, a mely betűn a megkülönböztető előnév kezdődik, és így például „Török-Kanizsa” a „T” betű alatt, s „Mező-Keresztes” az „M” betű alatt, s nem fordítva a „K” betű alatt soroltassék elő;

hogy azon községnek egyedül hivatalos magyar neve mellé, melynek más nyelveken különböző elnevezései vannak, zárjelek között annak más nyelvű, és pedig, ha van, több nyelvű neve is irassék be;

hogy a külön folyó számok alatt fölveendő városok, illetőleg rendezett tanácsú városok, és önálló községek után külön-külön sorokba s a legnagyobb területi és közigazgatási felosztásoknak megfelelőleg, és mindannyiszor előlről kezdendő a), b) és a többi betűjegyek alatt, mindazon, de csakis azon puszták, vagy telepítvények iktattassanak be a kimutatásokba, a melyek habár közigazgatási tekintetben az illető városhoz vagy községhez tartoznak is, de a város vagy község saját határáu kívül eső és önálló külön határokkal bírnak; s így azon puszták és telepítvények, a melyek nem bírnak a városnak vagy községnek saját határáu kívül eső és önálló határokkal, és csakis a városnak vagy községnek saját területi részeit képezik, ne vételesen fel külön a kimutatásokba.

d) A többi rovatok a kellő utbaigazítást nyújtó czimíratokra való figyelemmel tölten-dők be, s különösen az 5-ik rovat alatt, a jelenleg fennálló sorozó járásoknak azon elnevezései iktatandók be és használandók, a melyek a hadkiegészítési kerületek felosztásáról szóló, s az 1882-ik évi 59736. számú

renoz 8 kr. Karácson Boldizsár 1 l. paszuly. Rácz Márton 1 l. paszuly. Albu Gergely 2 l. paszuly. Gál Józsefné 20 kr. Kocsis Ferencz 2 l. paszuly. Rab Sándor 1 l. paszuly. Gál Ferencz 10 kr. Beczási Kristóf 20 kr. Antal Elek 5 kr. Szörösi Vincze 20 kr. Kocsis István 5 kr. Boldizsár József 5 kr. Boldizsár Elek 10 kr. Albu Lajos 10 kr. Székely Mózes 1 l. paszuly. Nagy József 2 l. paszuly. Albu György 30 kr. Fazakas József 5 l. drb hagyma. Tóth József 1 l. paszuly. Borosnyai János 10 kr. 1 l. paszuly. Bartha Ferencz 4 l. paszuly. Kocsis József 1 liter paszuly. Csoma Miklós 10 kr. Rab Jánosné 1 l. paszuly. Nagy Elek 5 kr. Szász Péter 1 l. törökbuza. Gödri János 4 kr. Csutak Ferencz 3 l. törökbuza. Kocsis Samuné 2 liter törökbuza. Teleki György 2 l. törökbuza. Ifj. Kocsis János 2 l. törökbuza. Id. Kocsis János 2 l. törökbuza. Ráduly József 1 l. törökbuza. Antal Samu 1 l. rozs. Vajda István 4 l. rozs. Szöcs András 1 lit. rozs. Antal Mihály 1 l. rozs. Id. Bitai Antal 1 l. rozs. Leonard József 4 kr. Ifj. Antal István 3 l. rozs. Csákány István 10 kr. Vajna István 4 kr. Csorja Miklós 2 l. rozs. Csorja Bálint 10 kr. Vas András 5 kr. Barabás Albert 1 l. rozs. Id. Barabás Samu 4 kr. Kovács Ferencz 1 l. rozs. Albu Elek 1 l. törökbuza. Veres Ferencz 1 l. törökbuza. Ifj. Barabás Samu 1 l. törökbuza. Gombos Ferencz 4 kr. Albu Károly 4 kr. Szomocza Simon 1 l. törökbuza. Ifj. Molnár József 4 l. rozs. Ifj. Antal György 1 l. rozs. Antal Károly 4 kr. Id. Antal György 4 kr. Csoma János 1 l. rozs. Id. Antal István 5 kr. Andok Boldizsár 10 kr. Zsidó Mihály 10 kr.

Fogadják a buzgó gyűjtők és a jótékony adakozók a kórház nevében leghálásabb köszönetünket.
K. Vásárhelyt, 1885. február. 6.
Szöcs József m. p. polgármester, a kórház igazgatója.
Kovács István m. p. a kórházi igazgató-bizottság jegyzője.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprencz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

69. szám
1885.

Árverési hirdetmény.

Alóírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi tekintetes kir. járásbíróság 2083—1883. számú végzése által sepsiszentgyörgyi Sütő István végrehajtható javára márkosfalvi Barabás Albert ellen 700 frt tőke követelés és törvényes járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 530 frtra becsült 40 kalongya zab és két pár 5—6 éves jármos ökrökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 249—1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Márkosfalván a község házában leendő eszközzésére 1885-ik év május

hó 27-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen készpénzért az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételére az 1881. évi LX. t.-cz. 105. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiízetendő.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1885-ik évi május hó 8-ik napján.

Nagy Dániel,
kir. bírós. végrehajtó.

Sz. 86. ár.
1885.

Árverési hirdetmény.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszéknek 3222—1884. számú végzésével gondnokság alá helyezett özv. Kaján Jánosné sz. Bakk Éva helybeli lakos tulajdonát képező, a k.-vásárhely-kantai 783. sz. tjkvben 1572. hr. sz. a. 24 □ öl területű pusztá telke, Nagy Géza és Török István szomszédságában, f. évi május hó 17-én d. u. 3 órakor a tanácsház előtt nyilvános árverésen azonnali készpénzfizetés feltétele mellett a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Kézdi-Vásárhely város árvaszékének 1885. május 8-án tartott üléséből.

Szöcs József, ár.-sz. elnök. Varga Gyula, ár.-sz. jegyző.

Turóczy László
könyvkötő
Kézdi-Vásárhelyt.

Megérkeztek s készletben találhatók a jelesebb

Kiállítási Kalauzok,
az ujonan nyomtatott

EV. REF. ÉNEKES KÖNYV
olesó, ugy csinosabb kötésekben is.

Továbbá raktáron vannak a vidéken használatban levő elemi iskolai tankönyvek, Gyöngyösi-féle szépirási irkák, református és katolikus imakönyvek, naptárak, a fontosabb törvénykönyvek, mulattató és hasznos olvasmányok és sokféle szükséges kézikönyvek. Vonalzatlan jegyzőkönyvek s vonalzott üzleti könyvek többféle nagyság- és alakban.

Füzetes folyóiratok megrendelése és kézbesítése. Megrendelése bárhol megjelent irodalmi műveknek és taneszközöknek.

Elvállal és jutányosan végez mindenféle könyvkötői munkát.

Öltönyszövetek

esakis tartós juhgyapjuból középtermetű férfiak számára.

3.10 méter	4 frt 96 krért	jó	juhgyapjuból,
egy	8 frt — krért	jobb	"
öltönyre	10 frt — krért	finom	"
	12 frt 40 krért	egész finom	"

Utazó-plaidek (nagy kendők) darabonként 4 frittól 5, 8, 12 frittig. Kiváló finom öltönyöket, nadrágokat, felöltőket, kabát- és esőköpeny-szöveteket, katona-posztót, abaposztót, egyenruha-posztót, kammgarn, cheviot, trico, női és teke-asztali, peruvien, dosking szöveteket ajánl

Alapítattott **STIKAROFKY JÁNOS** 1866-ban.
gyári raktára **BRÜNNBEN.**

Minták bérmentve küldetnek; a szabómester uraknak minta-kártyák bérmentlenül; postai utánvét melletti küldemények 10 frittól felül bérmentesen.

Állandó posztó-raktárom van, mely több értéket képvisel 150,000 frittól o. é., és így önként érthető, hogy nagy üzletemben sok 1—5 méter hosszú **maradvány** van s kénytelen vagyok az efféle maradványokat **nagyon leszállított előállítás áron** elpazarolni. Minden értelmes ember be kell hogy lássa, miszerint ily rövid maradványokból **minták nem küldhetők**; mert néhány száz minta-megrendelés folytán az efféle végekből semmi sem maradna, és így valóságos **esalás**, midőn némely posztós-czég maradvány-mintákat hirdet, mert ilyen esetekben a minta-levágások egész végekből és nem maradványokból történnek, s az ilyen eljárások czéljai könnyen is érthetők.

Nem tetsző **maradványok** felcseréltetnek, vagy pénz visszaadatik.

Levelek elfogadtatnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

14—20

A legjobb borderítő szer.

Egy elismert magyar, balatonvidéki borkereskedő feltalálta azon **borderítő** szert, mely a **legtörőttebb és legzavarosabb** bort is **3 nap alatt kristály fényessé** teszi, a nélkül, hogy a borban **utóíz** vagy butellázásnál a legesekélyebb **esapadékot** hagyna az üvegben. Ezen szer több pinczében használtatott s nagyobb **vendéglőkben is 2 év óta a legnagyobb sikerrel** használják. ⁵/₁₀-es palaczk ára 2 frt 30 kr. Minden üveg **használati utasítással** küldetik.

Megrendelhető: Budapesten a „Munkatárs“ kiadó-hivatala útján, IV. ker. 6—13
Lipót-utca 6. szám I. em. 12. ajtó.

A bőr új zománczát mindig megtartja.

JÓZSEF FÖHERCZEG

s a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter és számos főúr, gazda és állatorvos a legnagyobb elismeréssel tüntette ki

Nemencsek J. és társa

kizárólagosan szabadalmazott találmányait, u. m.

fekete bőrkenőcs, 1 kilós bádogdobozban 1 frt 20 kr,
sárga „ 1 kiló 1 frt 60 kr,
géphajtó szíjkenőcs, 1 kiló 1 frt 40 kr,
velencei kettős bőrlakk, 1 liter 3 frt,
bőrmosó szappan, 1 nagy darab 1 frt,
állat-, gyógy- és pata-kenőcs, ¹/₂ kiló 2 frt,
fekete viasz, 1 nagy drb 1 frt, s a híres gyogyerejű
Szultana növénysszappan, 1 doboz 1 frt.

Nemencsek J. és társa

első magyar, kizárólag szabadalmazott, fekete bőrkenőcs, bőrlakk, állat-, gyógy- és pipere-szappan s gyógynövény pipere-szappan-gyára.

6—13

A főt kitett találmányokból kisebb mennyiség is megrendelhető.

Czím: Budapest, X. KÖBÁNYA, jászberényi-ut, Lázárház.

Miután igen sok visszaélés történik árúimmal, figyelmeztetem a nagyérdemű közönséget, hogy egyedül a nálam rendelt és gyáramból küldött árúért vállalom felelősséget.

A cipő nem zsírosítja el a ruhát.

Nem kell mindennap cipőt tisztítani.

1885

KIÁLLÍTÁS

MESZIVÁS.

A FOLYÓ ÉVI ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁS ALKALMÁBÓL

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

BUDAPESTEN és VÁCI KÖRÜT 63.

V. VÁCI KÖRÜT 80.

SAJÁT, KÜLÖN ÉS ÖSSZE ÉPÍTETT HELYSZÍNEIKBEN, EGY RENDEZHEV DUSAN ELÁTOTT

GAZDASÁGI GÉP-KIÁLLITÁST

RENDEZETT BE.

melynek számos megtekintésére az érdeklődők biztatottak hivatnak.

1885

KIÁLLÍTÁS

1—20